

De Drietand

Hey allemaal ! Als je deze **Drietand** in handen krijgt, wil dat ook zeggen dat de “zomer” of wat daar moest voor doorgaan zo goed als achter de rug is. Want zeg nu zelf, dit was toch “huilen met de pet op”! Dit is voor zover ik mij dat kan herinneren het slechtste duikseizoen ooit!! Regen, ondermaatse temperaturen...we kregen het allemaal, alleen de zon ...tja die was meestal niet te bespeuren. Maar niet getreurd, dat betekent dat het volgend jaar alleen maar beter kan worden.

Nietegenstaande een tegenvallend duikseizoen waren de weergoden ons wel goed gezind tijdens ons jaarlijkse mosselvestijn waar U verder dan ook het nodige zal kunnen over lezen. Van de clubbarbeceu ga je niets terugvinden in deze Drietand, want jawel, afgelast wegens te nat...

Ondertussen hebben we ook al de eerste trainingen op onze nieuwe locatie in het zwembad van Duffel achter de rug, en het moet gezegd, de toeloop op de eerste trainingsdag was zo massaal dat van echt trainen geen sprake kon zijn!

Voor diegenen die er niet konden zijn (maar dat zal wel een kleine minderheid geweest zijn...), die kunnen verder in ons clubblad lezen hoe het er aan toe ging, en worden ook de pro's en contra's even op een rijtje gezet...

Uiteraard kan je ook het gebruikelijke stukje mariene biologie terugvinden. Vandaag behandelen we de vorskwab, een vissoort die waarschijnlijk nog lang niet door alle duikers in levende lijve is gezien.

Zoals altijd kan je verder nog de gebruikelijke info en mededelingen terugvinden, en ja zelfs een heus “zwembadreglement”. Tot slot en zeker niet onbelangrijk, is de info over de volgende clubreis, die deze keer naar Sri Lanka gaat!

Zo beste duikvrienden, ik heb mijn bijdrage alweer geleverd. Ik ga je niet langer ophouden, en wens je veel leesplezier. En zoals altijd...”doe het veilig”!

Betaling lidgelden 2005

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan

U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :
402-9137089-74

Rot (duik-)barbecueseizoen... reuze reuzenmosselen !

Dit jaar had ik me vast voorgenomen véél meer te duiken! Had zelfs tijdig mijn fles laten keuren! Ze stond gevuld in de kelder te wachten op de eerste warme zonnige zondag, waarop we, naast het duiken, tegelijk ook van een gezellige barbecue onder vrienden zouden kunnen genieten. (Uw diagnose is inderdaad juist: ik behoor dus tot de categorie der “pompbakduikers”! Eigenlijk heb ik té veel andere hobbies om me monomaan aan het duiken te kunnen wijden, al zou ik het duiken voor geen geld ter wereld willen opgeven, zolang de gezondheid het me toelaat uiteraard.)

De reclame schreeuwt nu echter al luidkeels “WEER NAAR SCHOOL !!!” en mijn duikfles wacht nog steeds, want steeds werd voor de zondag regenweer – zelfs onweer – aangekondigd. ’t Viel op de bewuste dag zelf al bij al meestal nogal mee met het weer, zodat ik wel kon gaan wandelen of fietsen, maar echt goed barbecueweer – en dus duikweer – was het nooit ... behalve dan op de dag van ons mosselstijfje aan de Oosterschelde. Wonder boven wonder werd er toen een zonnige dag aangekondigd. Het ging er dus eindelijk van komen! In de kelder meteen naar een potje roestwerende verf gezocht, want de nieuwe keuringsstempel op mijn fles moest nog steeds overschilderd worden om roest te weren. “Waarom ze dat in het keuringsstation niet meteen doen, is me een raadsel: Voor de prijs dat het keuren kost zou dat best mogen! Ik wil er zelfs graag voor bijbetalen want een potje verf kopen is vast duurder en tegen de volgende stempel is het al onbruikbaar geworden. In het keuringsstation zou men met één potje honderden flessen kunnen doen, tot het op was. Maar denkkelijk is dat te simpel of heeft

nog niemand er ginds aan gedacht!” zo mopperde ik in gedachten, terwijl ik de bak zocht waarin ik mijn kleine verfpotten bewaar.

Even die bak, gevuld met nog bruikbare (?) stukken glas (van mijn ander hobby: aquariumhouden) wat opzij gezet. Zwaar. Au! Pijnsteek in de rug!! Zet neer!!! ’t Onheil was echter al een feit. Enkele dagen rustig aan gedaan en de rug voelde weer normaal aan, maar al meteen een fles op de rug nemen was toch wat het lot te veel uitdagen, dacht ik. Temeer daar me verteld was dat het een duik bij laag tij (volgens foutieve informatie) en dan nog van op de parking zou worden. Vroeger kon ik maar niet zo goed begrijpen waarom Pol Smets (onze tweede voorzitter), die zowat mijn duikpeetvader mag genoemd worden, toch zo op zag tegen een duik van op de parking, vermits je dan de dijk over moest klauteren met een fles op de rug, om dan vervolgens – als het tegen zat – nog over het plat te ploeteren. Het is me nu volmaakt duidelijk!!!

En inderdaad, het werd schitterend weer! Terwijl ik zat te kniezen, in afwachting dat onze duikers zouden boven komen, want nu ik niet dook wou ik er van profiteren om ze eens te filmen, kreeg ik de indruk dat het water kristalhelder was. Dat strooide nog meer zout in de wonde! Als ik maar geweten had dat er met hoog water gedoken werd, dan was ik wel even met mijn wagen tot op de dijk gereden om van daar te vertrekken en zo de klimpartij te elimineren. Bleek echter dat van die helderheid dieper onder water niet veel over was. Ook geen wonder, want bovenstrooms van onze duikstek hield Nelos een “Vrijgezellenduik” met niet minder dan 120 deelnemers en deelneemsters! Wie weet welk een orgie

daar onder water gaande was geweest. (Beetje oververhitte fantasie van mijnentwege, maar met zulk een titel – zeg nu zelf – is het daar een beetje om vragen. Of ligt het toch aan mijn verdorven geest?) Niet zoveel gemist dus!

Filip had zijn gerenommeerde “Chateau Baron Putzeys” ook dit jaar gebotteld. Dit godendrankje – Neptune is er zot oàp – brouwde hij zelf, net zoals vorig jaar, uit vlierbloesems. In “no time” was zijn magnumfles leeg (bijna had ik “gezopen” geschreven)! Gelukkig had ons onvolprezen feestbestuur flessen peche-cider en porto voorzien om alvast bij mij elk verder spoor van ongenoegen over mijn slecht duikseizoen uit te wissen. De wereld leek me op slag heel wat rechtvaardiger! Leuk was ook dat de “Big Chief” van het feestcomité, de Walter (Negritta), die met de noorderzon naar Blankenberge was vertrokken, met achterlating van zijn verweesde adjudantes, Brigitte, Sonja en Maria, nu toch eindelijk nog eens was komen opdagen, dit in het gezelschap van zijn vriendin, Nora. Dat hij niet meer zo frequent duikt – zelfs niet duikt – zouden we hem nog kunnen vergeven, maar om te helpen feesten is hij onvervangbaar. Eigenlijk misten we enkel (erg) nog de “Jok” van de Negritta-clan, want Jan, vergezeld van Mariette, Dédé en haar Jan, plus hun Elisabethje waren wel op het appel. Even terzijde: Beste Jok, mocht het omwille van je delicate roomblanke huid zijn (we weten dat je die altijd zeer goed tegen de zon moet beschermen) dat je niet kwam opdagen, dan wil ik best – zoals Petrus zei tegen de verheerlijkte Jezus en de hem vergezellende profeten op de berg Thabor (ben je wat thuis bent in de bijbel?) – ook zeggen: “Laten we hier drie tenten bouwen!” want ik heb aan Maria’s verjaardagsfeest een partytent van zes op drie meter overgehouden en ik weet zeker dat men me zal willen helpen om ze recht te zetten. Dat heb jij best verdiend! Geef gewoon een kik en het gebeurt!

Wetend hoe graag Jok mosselen eet, durf ik niet goed meer verder vertellen, want ik

weet dat dit eigenlijk het mes in de wonde omdraaien is, maar als verslaggever kan ik er echt niet buiten en moet het eruit. Dus Jok, nu even op de tanden bijten, ik zal de ingreep kort houden, maar het dient gezegd dat de “**M**osselen” (inderdaad met een hoofdletter!) die Freddy (geholpen door Brigitte, welke instond voor het gereedmaken van de groentjes) zeer voorspoedig in onze gretig wachtende kommen toverde tot de bovenste beste categorie behoorden. Waren ze vorige jaren eigenlijk wat aan de mindere kant – grote schelpen met prutsjes van mosselen erin – dit jaar waren ze zoals het hoort: dik, groot, sappig, dampend en geurig!

De Walter (die van Brigitte en Stefanie) was zijn voornemen van vorig jaar niet vergeten. Hij had een frietketeltje meegebracht en wonder boven wonder, het bakken van lekkere knapperige frietjes lukte hem nog ook! Alles dank zij één van de gasvuurtjes, waarvoor den Hugo als eerste trotse bezitter een ware rage in de club had ontketend de vorige jaren. Enkel de Freddy houdt nog vast aan een echte barbecue. Die heeft blijkbaar thuis toch nog wat te zeggen! Maar den Hugo zou den Hugo niet zijn als hij ook dit keer niet uitpakte met een nieuwigheid. Ditmaal was het een gasvuurtje op poten, dat dus naast de picknicktafel kan opgesteld worden. Mijn Maria heeft gelukkig nog niet gesproken over het aanschaffen van een nieuw vuurtje, maar we houden toch allemaal ons hart en onze portemonnee vast!

Zoals den Hugo zijn nieuwigheidenshow stilaan een traditie geworden is, zo is dat het geval met Brigitte haar speech en de cadeautjes waarmee ze ons telkens overstelpt. Onze “sponsor”, DELHAIZE (werkgever van Brigitte), verraste ons ditmaal met een paar ovenhandschoenen en een schortje, ideaal dus voor het barbecueën! Bovendien had ze voor elkeen nog twee CDtjes om daarmee de fiësta-sfeer op te drijven (wat meteen op een auto-stereoinstallatie werd uitgetoond) en als kers op de taart nog een

sleutelhangertje. Bedankt Brigitte en Delhaize!

Bedankt ook Freddy, namens de club voor de lekkere mosselen! We mochten hem, vóór het koken achter de rug was, van Brigitte geen enkel glaasje schenken. Ik hoop maar dat er nadien nog wat voor jou overbleef in de flessen, want gezien het “dorstige weer” vrees ik daarvoor en zelf heb ik er ook geen erg in gehad.

Het feestbestuur had ook nog een dessertje voorzien en ik weet zeker dat ik het opgegeten heb ook, maar nu ik hier moet noteren wat het was kan ik het me niet meer herinneren. Blackout door te veel aperitiefjes en wijn of beginnende dementie?

De plonspartij na het eten, inclusief algengevecht - ook al een traditie – bracht me in elk geval weer terug op de wereld. Er vloeiende wel wat bloed bij sommige deelnemers, te wijten aan de scherpe oester- en mosselschelpen op de bodem, maar wie maalt daarom! Het water was immer zálíg!

Dat de doorsnee duiker nogal wat rommel durft achterlaten werd me zonneklaar toen ik bij het kreukeltjes rapen op één van beide “tetjes” (aan mijn schoonbroer beloofd er mee te brengen) één voor één wel drie geplastificeerde duikgewichten diende op te ruimen. Ik liep er verdorie krom van toen ik terug ging naar ons “kamp”! Ongehoord! En dat met mijn rug! Van ons zouden ze dat zeker niet kunnen zeggen en dus brachten Maria en Jef onze mosselschelpen samen naar de vuilbak. Op de terugtocht waren ze echter langs de vrijgezellenbar van Nelos gepasseerd zodat er een doordringend Amarettogeurtje rond

hun zweefde toen ze (eindelijk) arriveerden. Een vrijgezel tegen wil en dank (sinds het overlijden van zijn vriendin Chris) kwam overigens onze “bar” een bezoekje brengen: Willy Truyen van Lier, een kerel die we op onze gezamenlijke duikvakanties in Estartit naar waarde hebben leren schatten.

De “gast” moest vaststellen dat bij ons de laatste druppel opgezopen was! Groeten overigens aan de Jok! Alhoewel we nog in een kring zaten na te genieten van de laatste zonnestralen en het goede gezelschap, móesten we dus wel huiswaarts rijden. De dorst werd te groot. Enkele dorstigen zijn zelfs uit pure noodzaak in De Kleine Stelle moeten stoppen ...

Een fijne dag, 8 augustus 2004 !

Waren erbij:

Freddy, Brigitte en Erwin

Jean-Pierre en Annette

Jef en Hélène

Eva, Greta en Jos

Hugo, Sonja en vrienden

Jan (primus), Mariette, Dédé

en Jan (secundo) plus Elisabetje

Walter en Nora

Stefanie, Walter en Brigitte

Filip, Karen en Britt

Patrick (solo)

Tim (solo)

Luc en Rita

Harry en Maria en vrienden

Annie en Paul

Hopelijk is de lijst volledig, anders is dat weer de fout van die black out!

Medisch onderzoek en medische fiche

De ervaring leert ons dat er elk jaar leden zijn die hun medisch onderzoek niet tijdig laten uitvoeren (dit dient te gebeuren ten laatste op 15 januari).

Graag willen we jullie er aan herinneren dat het jaarlijks medisch onderzoek verplicht is! Zonder dit onderzoek kan je niet worden ingeschreven als NELOS lid en ben je evenmin verzekerd voor gebeurlijke duikongevallen.

Dus niet uitstellen...maak gebruik van de diensten van onze clubdokter :

Walter Lauwers

Telefoon : 015/61.71.11

Mailen kan ook op walterlauwers@planetinternet.be

De Vorskwab (Raniceps raninus)

Vorskwabben leiden eerder een teruggetrokken bestaan en houden zich meestal op in holen en spleten.

Je moet als duiker echt vol overgave alle mogelijke schuilplaatsen afschuimen om deze dieren terug te vinden.

Echt veel is er over deze zonderling uitzierende dieren (ze lijken immers als twee druppels water op een nogal groot uitgevallen kikkervisje...) niet echt bekend. Over schubben is ook al niet echt sprake, ze beschikken wel over een dikke glimmende slijmlaag.

Ze worden tot ruim 35 cm groot, en wegen dan om en bij de 600 gr. en behoren waarschijnlijk tot de kabeljauwachtigen. Dit kan worden afgeleid uit het feit dat zij over baarddraden beschikken op de onderlip. Hiervan maken zij gebruik om hun voedsel op te sporen.

Dit bestaat voornamelijk uit kreeftachtigen, bodemvisjes, en weekdieren die ze zonder problemen ook in de bodem kunnen terugvinden.

Dit jagen gebeurt voornamelijk snacht's terwijl ze overdag veilig weggestopt zitten. Het zijn verder erg trage zwemmers, die zich meestal in ondieper water ophouden al zijn er ook exemplaren waargenomen op diepten tot 100 meter...

Vorskwabben komen voor langs de Europese kusten van Portugal tot Noorwegen.

De paaitijd loopt van mei tot september, de jongen leven een tijd "zwevend" tussen het plankton. Eens zij om en bij de 2 cm groot zijn begint voor hun het leven op de zandbodem.

!!Aanvang nieuw duikseizoen !!

Zoals U weet is september de aanvang van een nieuw duikseizoen en kan er opnieuw worden getraind voor het behalen van een eerste ster, of kunnen de meer ervaren duikers(sters) zich verder bekwamen en een extra ster halen.

Hebt U vrienden, familie of kenissen die interesse hebben, en in het profiel van onze club passen, ook zij zijn welkom!

Wie zich dus geroepen voelt kan zich vanaf nu aanmelden bij Jef Van Vaerenbergh of Freddy Van Goethem

!!Clubreis : met Neptune naar Sri Lanka in 2005!!

Als alles naar wens verloopt zal er met de club een clubreis worden georganiseerd in 2005 naar Sri Lanka.

De heenreis is voorzien op vrijdag 18 februari 2005 en de terugkomst op vrijdag 11 februari.

(vlucht Schiphol – Colombo)

Totale reisduur 22 dagen of 19 nachten ter plaatse

Het is de bedoeling de eerste dagen een kleine rondreis te maken en vervolgens de vakantie “duikend” verder te zetten.

Verder details volgen ...

Zwembadreglement....

Ik weet dat het niet de gewoonte is om bij MDC Neptune alles in regeltjes en/of reglementen vast te leggen...nochtans deze keer zal het echt niet anders kunnen. Zoals U allicht reeds heeft kunnen vaststellen is het zwembad te Duffel kleiner dan onze vorige stek, daarbij komt nog dat er slechts 1 bad is waar er voorheen 3 waren. Dit betekent dus dat iedereen van dat ene bad gebruik zal moeten maken, zowel de zwemmende als de duikende leden. Daarom vragen wij U met het volgende rekening te houden :

Als je vanuit de inkomhal naar het bad kijkt zullen de twee linker banen worden voorbehouden voor de duikers die bezig zijn te trainen om één of andere brevet te halen.

De twee middenste banen worden voorbehouden voor de duikers die conditietraining doen.

De twee rechter banen zijn voorbehouden voor de zwemmende leden.

Om 21.30h dient iedereen het water te verlaten, om 22h immers moet de inkomdeur gesloten en op slot zijn. Indien dit niet tijdig zo is gaat het inbraakalarm aan !

Tussenkost van de gemeente hierdoor zal worden aangerekend aan de club!!

Vergeet verder ook niet dat wanneer iedereen de kleedkamers heeft verlaten deze nog moeten worden proper gespoten met een waterlans, en ook dit moet dus allemaal achter de rug zijn voor 22h.

MDC Neptune wordt noodgedwongen DDC (Duffelse Duik Club) Neptune

Na 44 jaar - en dus als oudste stedelijke duikclub (eigenlijk moederclub van alle andere Mechelse duikclubs!) - te Mechelen onze thuisbasis te hebben gehad, vond het stadsbestuur het gepast om ons te verbannen naar een dergelijk ongeschikt laat trainingsuur (22 uur!), dat het voor velen van ons onmogelijk wordt om nog hun sport te beoefenen, laat staan dat we nog in staat zouden zijn om op zulk uur nieuwe leden aan te trekken. Duiken is inderdaad óók een sport, gezien de noodzaak een goede fysieke conditie te handhaven om in penibele situaties of zelfs noodgevallen zichzelf en eventueel een duikmaat te kunnen redden. Het is helaas géén competitiesport en dus valt er voor onze Mechelse politiciers blijkbaar geen eer mee te behalen. Feit is dat onze “aan-en-uit-en-weer-aan-burgemeester” er wel in slaagt onze “ouden dok” (een omwille van zijn bouwkundige waarde geklasseerd monument!) te laten sluiten, om veiligheidsredenen, maar geen geld heeft om de boel te saneren. Als interim Vlaams eerste minister kwam hij echter wel met het idee op de proppen om de Olympische Spelen naar Vlaanderen te halen. Blijkbaar is er dus tóch overvloedig geld, maar enkel voor prestigieuze projecten, waar competitie-topsporters beter van worden. En wie weet, misschien mag onze “Mechelse *Baas Gansendonk” dan ooit wel eens de medailles uitdelen!!! Den ouden dok herstellen, ten gerieve van de gewone Mechelaar, dat is té veel gevraagd. Als fuifzaal voor de jeugd en zelfs als toneelzaal (geopperde voorstellen

tot hergebruik!) is er blijkbaar geen gevaar verbonden aan het gebouw. Begrijpe wie kan!

Enige mogelijkheid tot voortbestaan van onze club was dus naar Duffel uitwijken.

De nieuwsgierigheid naar onze nieuwe trainingslocatie was groot! Zelfs de Walter (Negritta), Mark (Teirlinck) en Georges kwamen een kijkje nemen! Bijna was dus dit artikel overbodig, maar voor de kronieken van de club en die paar, die ongetwijfeld verhinderd waren, wil ik dan toch even “testaankoop” spelen en de pro en contra (zoals ik die persoonlijk ervaren heb) neerpennen.

Pro

Het is minder ver rijden voor een aantal leden en er is voldoende parkeerruimte. Inkomhal, kleedzaal en kabines zijn mooi, geriefelijk en goed onderhouden.

De eerste indruk van de eigenlijke zwembadruimte is aangenaam, gezellig zelfs.

Het water is duidelijk warmer dan dat te Mechelen. Ik denk dat niemand van de koukleumen, welke in Mechelen-Zuid een licht duikpakje aantrokken om te trainen, daar te Duffel ooit nood aan zal hebben.

Wie toch kou zou krijgen kan, behalve in de douches, ook in het bubbelbad gaan zitten, tenminste als je er nog bij kunt, want de dames hadden in deze regelrechte kookpot al meteen hun (babbel-

)hoofdkwartier gevestigd. Ik trof er Filip aan als enige man tussen 7 dames.

Hij had het er duidelijk best naar zijn zin, maar nodigde mij toch vrijgevig uit om nog in het midden te komen zitten. Gezien mijn kietelachtigheid heb ik het er echter niet op gewaagd mij tussen al die wriemelende benen en tenen neer te poten,

maar ik heb wel eens aan het water gevoeld : heet! Sonja en Mark (Marien-Bauwens) konden er ook niet meer bij, maar die zaten in een 10 cm diep kinderplasje onder een leuk fonteintje te genieten en mediteren over de chaotische situatie in het groot bad, want een serieuze duiktraining was vandaag blijkbaar nog niet aan de orde van de dag.

Het bad heeft geen apart kinderbad, vermits het een verplaatsbare bodem heeft. In het ondiepste deel kan je nipt staan als wij er trainen en dus zal er bij de eerste recreatieve waterpolowedstrijd ditmaal echt gezwommen dienen te worden. Gedaan met moeiteloos geplodder! Er gaan serieuze spieren gekweekt worden! Leuk is ook dat er haardroogkappen opgesteld staan – gratis te gebruiken – iets wat vooral de dames zal gerieven. Mijn persoonlijk bijzonderste pluspunt is de gezellige kantine, welke in tegenstelling tot die in Mechelen open is na de training en waar goed en vriendelijk bediend wordt, óók in tegenstelling tot de Mechelse kantine toen die 's maandags nog open was.

Contra

Voor de Mechelaars onder ons is het uiteraard verder rijden, maar ook anderen zijn hiervan de dupe en op het uur van aankomst zijn nog veel parkeerplaatsen benomen door ziekenhuisbezoekers (ziekenhuis aan de overkant van de weg). Wat voor sommigen (de kantplakkers) heerlijk warm water is, is voor de echte trainers, waartoe ik mezelf reken, eigenlijk wat te warm.

Na een vijftal als proef gezwommen lengtes (van slechts 20 m) was ik “nat van 't zweet”, al zag je dat niet zo meteen. De

arme Jean-Pierre wist ook al niet waar te blijven!

Meteen bleek ook dat er door de geringere afmetingen een plaatsprobleem ontstaat als we niet een en ander gaan regelen.

Dwarszwemmers maakten het trainen moeilijk en ook de kanthangers zaten in de weg doordat er geen plekje tussenin overbleef om je keerpunt en afstoot te nemen. Aangewezen, om plaats te winnen, is de kanthangers/-hangsters, die nu niet meer in een kinderbad terecht kunnen, aan de lange zijden van het bad te hangen en éénrichtingsverkeer in te voeren: heen boven water en terug onder water! (Zijn we duikers of zijn we het niet!)

De geringe diepte aan het diepste eind van het bad doet wat vreemd aan: bij een stilstaande “apnée” steekt je OK-teken net niet boven water uit. Lastig is dat uiteraard niet, maar met het maken van “canards” moet je wel wat meer uitkijken om niet op je bek te gaan tegen de bodem.

Getest heb ik ook het zwemmen van een lengte onder water. Voor “anciens” is dat duidelijk te gemakkelijk, maar als we dubbele lengtes doen dan is het wel wat meer een uitdaging. Ook zouden er diagonalen kunnen gezwommen worden onder water.

Dat voelt aan als ongeveer 25 m.

Besluit

't Zal nooit onze goeien ouden dok worden, maar 't valt te doen en dan vooral die kantine! Een club leeft toch niet van duiken alleen zeker!

* Figuur uit de Vlaamse literatuur, voorzien van een wel uitzonderlijke “dikke nek”.